

pct. og i år 2001 og 33 pct. i år 2002 og de følgende år af beregningsgrundlaget.

Kommuner, som fx først kan tilbyde pasningsgarantien fra 2001, kan først opkræve forhøjet forældrebetaling i 2001. Kommunen behøver i så fald ikke starte med en forhøjelse på 1 pct., men kan opkræve op til 2 pct. i forhøjet forældrebetaling i år 2001 og 3 pct. i år 2002 og fremover.

Det foreslås, at den særlige forhøjede forældrebetaling kan fastsættes for de enkelte typer af dagtilbud hver for sig. Det giver mulighed for, at kommunen kan undlade at forhøje betalingsandelen for alle typer af dagtilbud (fx vuggestuer, hvis der gives tilskud til nedbringelse af forældrebetalingen) eller vælge at forhøje med forskellige procentsatser.

Kommunen kan også beslutte at opkræve en mindre forhøjelse af forældrebetalingen end den maksimale procentforhøjelse, fx. en forhøjelse på 1 ½ pct. i 2001 og 2 ½ pct. i 2002 og fremover.

Betalingsreglerne er i øvrigt uændrede.

Den særlige forhøjede forældrebetaling indgår i grundlaget for beregning af søskenderabat.

Kommunen kan fortsat yde frivilligt tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen for ophold i dagtilbud efter §§ 9 og 10, jf. betalingsbekendtgørelsens § 2, hvorved der tilstræbes en betalingsmæssig udligning mellem tilbudene i kommunen.

Det foreslås, at den særligt forhøjede forældrebetaling konteres på en særskilt konto, ligesom det er tilfældet for frivilligt tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen.

Ophør af pasningsgaranti og bortfald af betaling efter § 15 a

Det foreslås, at kommunen har pligt til at ophøre med at opkræve særlig forhøjet forældrebetaling, hvis kommunen ikke kan overholde pasningsgarantien.

Pasningsgarantien er brudt, hvis kommunen ikke kan tilbyde en plads senest fra garantidatoen, jf. definitionen heraf i afsnittet om samspil med optagelsesreglerne. Hermed er grundlaget for at opkræve den forhøjede forældrebetaling bortfaldet. Når kommunen bryder pasningsgarantien, er kommunen forpligtet til at ophøre med at opkræve den særligt forhøjede forældrebetaling med virkning fra den 1. i den følgende måned, jf. de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at en kommunes manglende overholdelse af pasningsgarantien i helt ekstraordinære og enkeltstående tilfælde ikke skal føre til bortfald af særlig forhøjet forældrebetaling. Dette kan være tilfældet i følgende situationer:

- Hvis der sker et for kommunen uventet fald i antallet af pladser, fx som følge af opsigelse fra flere dagplejere på én gang. Små kommuner som udelukkende eller i meget høj grad har pladser gennem dagplejen vil være meget følsomme over for uventede ændringer i antallet af dagplejere.
- Hvis en institution må evakueres/flyttes af miljømæssige grunde, således at børnene skal overflyttes til andre dagtilbud og herved forsinker muligheden for optagelse af nye børn.
- Hvis der opstår helt ekstraordinære situationer, som har direkte sammenhæng med administrationen af anvisningen af pladser, fx EDB-nedbrud eller enkeltstående menneskelige fejl i forbindelse med administrationen af kommunens pladsanvisning.

Følgende eksempler kan ikke begrunde, at kommunen kan fortsætte med at opkræve særlig forhøjet forældrebetaling efter at pasningsgarantien er brudt, uanset at kommunen ikke kan forudse dette:

- Vedtagelse af ny lovgivning.
- Stigning i efterspørgslen som følge af tilflytning til kommunen.
- Højere fødselstal end forventet eller lignende planlægningsmæssige forudsætninger.
- Svingende efterspørgsel hen over året.
- Forsinkelser af projekteret byggeri eller lignende.

Fortsat opkrævning af forældrebetaling efter § 15 a uanset enkeltstående brud på pasningsgarantien i kommunen forudsætter således for det første, at overskridelsen af pasningsgarantien kan begrundes med helt særlige situationer inden for kommunens dagtilbud og administrationen heraf.

Dernæst er det en forudsætning, at kommunen inden for én måned efter den dato, hvor pasningsgarantien blev brudt, ved at et barn ikke kunne få en plads fra garantidatoen, kan anvise en plads til barnet.

Ændring af forældrebetalingen

Efter de gældende regler fastsættes forældrebetalingen for et regnskabsår ad gangen på grundlag af dagtilbudenes budgetter, jf. § 15, stk. 5. Kommunen kan i forbindelse hermed beslutte takstændringer i løbet af året. Der er således også mulighed for, at kommunen i forbindelse med budgetlægningen kan beslutte, at en pasningsgaranti ikke skal gælde fra årets begyndelse, men fx indføres fra 1. august, og at forhøjet forældrebetaling efter § 15 a ligeledes skal træde i kraft fra denne dato.

For at gøre det muligt at nedsætte betalingsandelen i løbet af året, hvis kommunen bryder pasningsgarantien, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at kommunen har pligt til at ophøre med at opkræve